

וַיְהִי תוֹךְ שְׁלֹשׁ אֲצָבָעוֹת עִם הַגְּדִיל (ב) וַיֹּסֶף בִּשְׁשׁ רֵשֵׁי וְרֵשֵׁי אֵלֶּיּהָ: יב. *מִנְּזָן חֲרֹטִי הַצִּיצִית כָּכֵל כָּנָה (ג) אֲרָבָעָה כְּפֹלִים (ד) שָׁהֶם שְׁמוֹנֶה, * וְאֵם הַחֹסֶף (ה) פִּסּוּל. (ו) יִתְחַדָּה רֹאשִׁי הַחוּטִין הָאֲרָבָעָה (ז) וְיִתְחַבֵּם בִּכְנָף וּכְפָלָם וְאִזּוּ יִהְיוּ שְׁמוֹנֶה: יג. (ח) יִתְחַדָּה לְחֶתֶד רֹאשִׁי הַחוּטִין לַעֲשׂוֹתָם שְׁמוֹנֶה קָדָם שְׂכָרָה, שָׁאֵם בְּרָךְ אֶפְלוֹ (ט) תְּלֵיא אֶחָד (י) (פְרוּשׁ, הַחֶלֶק מִהַצִּיצִית שְׁבִין קָשֶׁר קָשֶׁר) (יב) וְקָשֶׁר אֶפְלוֹ קָשֶׁר אֶחָד וְאַחֵר כֶּף תִּתְכּוֹן, פִּסּוּל מִשּׁוּם תַּעֲשֶׂה וְלֹא מִן הַעֲשׂוֹי, שְׁהָרִי בִּפְסוּל עֲשָׂאֵם: יד. ° יִקָּח אֲרָבָעָה חוּטִים מִצֵּד זֶה וְאֲרָבָעָה מִצֵּד זֶה וְיִקָּשֶׁר שְׁנֵי פְעָמִים זֶה עַל גֵּב זֶה, וְאַחֵר כֶּף יִכְרֹף חוּט הָאֶרֶץ סָבִיב הַשְּׁבָעָה קִצֵּת כְּרִיכוֹת, וְקוֹשֶׁר שְׁנֵי פְעָמִים זֶה עַל גֵּב זֶה, וְחִזּוֹר וּכְבוֹרָה, וְכֵן יַעֲשֶׂה עַד שֶׁיִּשְׁלֹמֶם לְתַמֵּשׁ קָשָׁרִים כְּפֹלִים וְאֲרָבָעָה אֲוִירִים בִּינֵיהֶם מְלֵאִים כְּרִיכוֹת. אִין שְׁעוֹר (טא) לְכְּרִיכוֹת, (טב) רֵק שִׁיחֵיו כָּל הַכְּרוֹךְ וְהַקָּשָׁרִים (טג) רִתֵּב (יד) אֲרָבָעָה גּוֹדְלִים וְהַעֲנָן שְׁמוֹנֶה גּוֹדְלִים. הִגָּה וְאֵם הָאֲרִיף הַצִּיצִית, יִרְאֶה שְׁשִׁלִּישִׁיתוֹ יִהְיֶה גָּדִיל (טז) (טזא) וְכִּי תִּחְלָקִים עֲנָן (רמב"ם פֶּרֶק יא) הַנּוֹחֲגִים לְכָרֶךְ בְּאִוִּיר רֹאשׁוֹן שְׁבַע כְּרִיכוֹת, (טז) (טזא) וּכְשֵׁנִי תַעֲשֶׂה, וּכְשִׁלִּישִׁי אֶחָת עֲשָׂרָה, וּכְרִבְעִי

פאר היינט

• ידח ארבעה חזנים כ"ו. וכתב במחזיק ברכה בשם מלבושי יום טוב בשם מהרש"ש
שאם ארע שקדו שלשה מצד זה וחמשה מצד זה בשר, עין שם: • וישנו, עין באר
היטב. וכתב בשו"ת בית יהודה סימן כה שמתיר להתיר ציצית ממנה שהפריכות במספר

משנה ברורה

וְעַכְשָׁה, יִתְחַל אִתָּם קִדְּשׁ הַשְׁתַּל הַחֲצִיטָה (סוף) בַּמָּקוֹם הַכְּפוּתָה: **יב** (ג) אֲרֻכָּה פְּסוּלִים, דְּאִמְרִין בְּמִקְרָא, גְּדִיל שְׁנַיִם, גְּדִיל אֲרֻכָּה, פְּרוּשׁ, אֵל זֶה כְּתִיב גְּדִיל הָיָה מְשֻׁמֵּם שְׁתֵּים, דְּאִין גְּדִיל כְּפֻתוֹת מְשֻׁמֵּים, אֲחֵתָא דְּכֻתִּים גְּדִילִים, אֲרֻכָּה מְשֻׁמֵּם. וְזִמְנָן שְׁתֵּיהֶן תְּכֵלֶת הֵיוּ עוֹשִׂין שְׁנַיִם מִמְּהֵלֶת וְשְׁנַיִם מִלְכָּן, וְהֵיאָדָּנָה הֵיוּ לְכָן בַּמָּקוֹם תְּכֵלֶת, וְעוֹשִׂין

יב * ואם תוסיף פסול. עין כפר מגדים ששמתפך אם קצץ היתרות רק עד הגדיל ובגדיל נשארו מהו, דאם היה מוציא היתרות גם מן הגדיל פשיטא דכשר, לפי מה דפסק הרמ"א לעיל בסיומי' סעיף ו' בהטיל ציצית על ציצית, דחזקה אחת מהן וכשר בכל גווי, עין שם:

אֲרֻכָּה אֲרִיס מִשָּׁל לֶכֶן: (גמ) שָׁהם שְׁמוֹנָה. אַחַר שִׁכְנִיסם בַּפָּנִי בְּכָדוֹ וְכִי
בְּכָל תּוֹסֵפִי. וְהָרָ"א בְּבִאּוּרֵי הַסִּכּים לְהִלְכָה לְשִׁישַׁת הַעֲשׂוֹר הַמוֹבָא בְּבִי
בְּשֶׁהוֹסִיף מִיֵּן אַחֲרֵי הַתְּחִיטִים וְנִגְוֹן חוּטֵי קָבּוֹס אוֹ צֶמֶר [פס]. אֲכָל בִּאוּתוֹ
שֶׁהֵבִיא עוֹד כִּמָּה גְדוּלֵי הָרָאשׁוֹנִים שֶׁסּוֹבְרִין בֵּן, וְלִכְּנָן מִסִּיף דָּאָם עֲשָׂא
לְתַקְנָם. וּבְגוֹרֵעַ מִהֶנְחִיטִין, לְכָל עֲלָמָא פְּסוּל, כְּדֵאֲתָא בְּכִית יוֹסֵף: (פ)
וְהָאֵר הָרָ"א. וְשֶׁל לְתַתְּכֶם בְּשִׁנּוֹ וְלֹא בְּסִכִּין: י"ג (סב) זִהְרֵי. רוֹצֵה
הַכְרִיכָה. וְצֵן פ"ז: (מג) חִלְיָא אַחֲד. אֲפֹלוּ שֶׁל שְׁלֹשׁ כְּרִיכּוֹת: (סד)
קָשֶׁר אַחֲד, יֵצֵא יְדֵי תוֹכָתוֹ מִדְּאֻרִיתָא אֲפֹלוּ לֹא עָשָׂה כָּל הַקָּשֶׁר שֶׁסֻּמְקוֹ
הַחִלְיָא, אֲף שֶׁעָשָׂה הַקָּשֶׁר רֵאשׁוֹן שְׁקָם הַחִלְיָא, לֹא נִגְמַר עֲדֵין עֲשִׂיתָ
לְתַתָּה הַתּוֹטִין. * וְיֵשׁ מִחֲמִירָא, וְלִבְתַּחֲלָה כְּכֹן לְחַשׁ לְדְּרִיכָתָם. וְעַי, דְּמִ
הוּא הָיָה שְׁמִי עֲשִׂים זֶה עַבְדְּךָ, וְלֹא לְכַלְמֵן, דְּהוּא הָכִי לֹא מְקָרִי כְּשֶׁ
מִנֵּין הַתְּחִילִית וְתַקְשְׁרֵם אֵין מַעֲבָד. כִּדְיָא, רַק הוּא לַמְצוֹה מִן הַמַּכְתֵּב,
הַקָּשֶׁרִים הַתְּחִלָּה שֶׁעוֹלָה עֲשֶׂרָה רִמּוֹ לְעֲשֶׂרָה סְפִירוֹתֵי שֶׁל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ
שִׁיחֵיו וְכו'. וְמָה דֵּאֲתָא בְּסַעֲיָף יג שֶׁאֵם כִּרְךְ אֲפֹלוּ חִלְיָא אַחֲד, אֲבָאָר אֶת
שְׁכֵתוֹב גְּדִילִים תַּעֲשֶׂה לָּךְ, וְגַם יִהְיֶה בּוֹ חוּטִין נִסְפָּרִים בְּדִכְתִּיב צִיצִית, כִּי
כִרְךְ רַק שְׁלֹשׁ כְּרִיכּוֹת וְעוֹשֶׂה עַל גְּבִיחֵן קָשֶׁר לְמַעֲלָה, דָּגַם זֶה הוּא הַלֵּכָה לְ
טַעַם דְּבִרֵי הַשְׁלָחַן עֲרוּךְ שָׁם, וְעַל זֶה יֵשׁ לְסַמֵּךְ בְּעֵצֵי שֶׁבֶת עִם תְּשֻׁבָה כִּשְׁ
זֶה הַם הַקָּשֶׁר הָרֵאשׁוֹן שְׁקָם הַחִלְיָא. כִּמּוֹ שֶׁאֵנוּ נִרְוֶה, כִּדִּי לִצְאָה אִם רַעַת מִקֶּצֶת
אֲכָל מִדְּרַבָּנָן צִירָךְ לְעֲשׂוֹת שְׁלִישׁ גְּדִיל וּשְׁנֵי שְׁלִישִׁים פְּתִיל. וְכִינֵן שֶׁאֲדָרְךָ
שָׁהם הַכְרִיכּוֹת, וְיִשְׁאִיד שְׁמוֹנָה גּוֹדְלִין חוּטִין נִסְפָּרִים, שְׁכֵן הוּא גוֹי הַצִּיצִי
אֲחֵר הַשֶּׁבֶת, דָּא לֹא הִכִּי הוּא עוֹבֵר עַל דְּבִרֵי תַּכְמִּים. וְיֵשׁ שֶׁנִּשְׁכָּשְׁלִין בְּזֵתָה
דְּעַל כֵּן פְּרִים יֵשׁ הָאֵם כֵּן פְּתִיל, אֲכָל אִם כִּרְךְ כֵּלָה, פְּסוּל: (סז) אֲרֻכָּה
כְּמֵלֵא אֲגוּלָּה, כֵּתב כְּתוּבֵי שָׁם, שִׁיחֵי לֵךְ הַתְּחִילִית בְּשׁוֹת, שֶׁהוּא גוֹי צִיצִי, וְיֵשׁ
יֹתֵר מְקוֹב (וְגוֹ אֲרֵהֶם): (סח) וּשְׁנֵי חֲלָקִים עֲנִי. עֵין בְּבִאּוֹר מֵהַרשָׁ"ל

(מח) בן פתחי הפרי מגדים ושאר השו"ס האחרונים:

(*) זה הוא העלת תמיד, ולבדש ומגן אברהם ופי' חלקיו. ועין באבן העזר סימן ככה סעיף ד' בפי' סעיף ד' מן ס' מהמחיר שם, ואחרי לענין תעשה ולא מן העושר מקלילין כל שז"ה ענישה מעשה וצריכה לעצם ההכשר. ועין טהר יא בגמרא:

לוח עמוד היומא: יום ה בו סיון תשסב - יום ו א סיון תשסז - שב"ק ו אייר תשעב - יום א יג ניסן תשנז - יום ב יח אדר ב תשסב